בראתי יצר הרע ובראתי לו

MONSEY EDITION

הדלקת נרות שבת – 4:10

זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:51

זמז קריאת שמע /הגר"א – 9:27

סוף זמן תפילה/להגר"א – 10:14

זמז לתפילת מנחה גדולה – 12:17

שקיעת החמה שבת קודש - 4:27

מרצט"ק צאת הסוכבים – 5:17

צאה"כ / לרבינו תם – 5:39

לצורך מטרה זו. וכבר הסיק לעצמו מה מוטל עליו לעשות לעת כזאת מבלי

להבהל. והכנה זו אכז הועילה לו בפועל. וגם כשהגביר היצר את הנסיוז למאוד

בכל לשונותיו הצבעוניים, כבר היו לו תשובה ניצחת. ועל כן על אף שלעשיו

שלח להגיד ש'תרי"ג מצוות שמרתי' היה זה כדי לעורר בו היראה בזה שיידע כי

זכותו עצום על אשר נשאר בתמותו על אף ששהה בבית לבן ועברו עליו

נסיונות מרים כלענה. אר כלפי שמיא החזיק עצמו בענוה ואמר 'קטנתי' והסיבה

לכר 'כי במקלי עברתי את הירדן הזה' - כי בעודי מעבר הירדן טרם הליכתי לבית

לבן כבר ידעתי אודות הנסיונות העלולים לבוא. וכתוצאה מכר זכיתי ל*'קל לי'.*

אשר נלך בה. כי כל אחד לפי מעמדו ומצבו יודע בנפשו במה מנסה אותו יצרו.

ומה הם התחבולות בהם הוא נוקט כדי להכשילו. אר בשעת הנסיון קשה מאוד

להתאמץ נגדו. כי אז כבר משובש דעתו של אדם. ומחמת הנגיעות קשה מאוד

ליישר את הדיעה, אך שלא בשעת הנסיון אז ביכולתו להתבונז האיר הוא הולר

שולל אחר עצת יצרו, ואז יכיר שאין שום צדק ברצונותיו השליליים, ורק אז תהיה

ביכולתו ליישר דעתו ולהבין מהו הדרך אשר עליו לבחור כששוב יתעורר בו

נטיות להרע. ואז כשיסיק בדעתו שכז אכז יעשה. תהיה החלטה זו לו לעזר וסיוע

בעת שיתעורר שוב הנסיון, וגם אם יהיה זה נסיון קשה מנשוא תהיה ביכולתו

להתאמץ נגד היצר, מאחר שכבר הוחלט הדבר מקודם שאינו מז הראוי ללכת

בכהאי גוונא אחר עצתו. אלו הדברים היו לפני כעד עד כמה עצה זו נכונה. כי

אפילו מי שהיה מורגל כל ימיו בעבירה. בכל זאת השכיל לדעת כי אחר שהדברים

מתיישבים על הלב. והאדם יודע מה חיובו בעתיד לעת נסיוז. יהיה הדבר בעזרו

לבל יסוג מהאמת, ויהיה זה מי שיהיה, גם אחד שהרע נשתרש בקרבו מימי נעוריו.

אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו... ואלמלא הקב"ה עוזרו איז יכול לו".

ע"כ. ומפורש, דהאופן לזכות שהקב"ה יעזרו הוא ע"י בקשת עזרו והיינו ע"י תפילה.

הכנה למלחמה, הוא דבר שמובן מאליו. שכבר האריר החובת הלבבות (שער

הבטחוז) שטעות לומר שלא אשתדל לקיים מצות השי״ת. אלא אבטח בהשי״ת.

בטחוז זה הוא טעות גמור! וע"ז גופא ניתנה לנו הכח הבחירה. וע"כ כל אחד ואחד

צריר לעשות כל מה שביכולתו לעשות להתגבר על יצרו. ולעבוד את השי"ת בכל

לבבו ובכל נפשו. וזהו הכנה למלחמה. להכיז עצמו להתגבר על יצרו. שלא יעצל

מלהשתדל לנצח מלחמה זה. אמנם יש לבאר מהו כוונת 'דורן'. מהו הדורן לנצח

מלחמת היצר. וראיתי שביאור **המכתב מאליהו** (ח"ג עמ' קי"א) העניז של 'דורז'.

והיינו שדורוז שהאדם מגיש ליצר הוא כל פיתויי ה״לא לשמה״. הבטחת השכר.

יראת העונש. והענוג שמוצא בעבודתו. והיצה"ר משמח בזה שאין האדם עובד

השי"ת לשמה. אבל זהו האופז לעבוד השי"ת לשמה. שאמרו חז"ל: "לעולם יעסוק

אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמה. שמתור שלא לשמה בא לשמה". והכוונה.

כי דרר העובדה לתת שוחד לשטו ע"י "שלא לשמה". ועי"ו אינו מקטרג כ"כ על

האדם. כי רואה שהאדם לומד שלא לשמה, אילו היה לומד לשמה, בזה היה מגדיל

אתנקורת הבחירה ואז היצה"ר היה צריר לבוא כנגד במלחמה חזתית עם כלי נשק

יותר גדולים. וע״י שמשתמש בבחינת שלא לשמה בזה נחלש כח הסתת היצר.

וכיוז שמעשה אבות הם סימז לבנים. על כז גם עלינו ללמוד מכר את הדרר

ועל כז מאחר שזכה לשתי מחנות סבר לתומו שכבר לא נשאר בידו זכות.

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

34 Mariner Way, Monsey, NY

שבת קודש פרשת וישלח – ט"ז כסלו תשפ"ו Shabbos Parshas Vavishlach - December 6, 2025

קמנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדד כי במקלי עברתי את הירדו הזה ועתה הייתי לשני מחנות ... (לב-יא) - בתחבולות תעשה לד מלחמות

 Π נה, מן הראוי להתבונן בדבריו אלו של יעקב, שהרי זה עכשיו שלח מלאכים 'עשיו אחיו לומר לו 'עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי'. הרי שראה שהיה ממשות במעשיו משך אלו השנים ששהה בבית לבן. ותיכף פורש הוא לאחר מכז התפלל לפני בוראו. ולפניו הוא אומר 'קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדר', ונשאלת השאלה הן אמת שהקב"ה הטיב עם יעקב מאוד. הוא כבר זכה 'העמיד באותה שעה י״א מהשבטי י״ה. אר בכל זאת למה ראה בזה החסד גמול לכל מעשיו הטובים? וכי קלה היתה המלאכה להיות זהיר ב'תרי"ג מצוות בביתו של לבז? רשע היה אבי אבות המכשפים. ובאלו המחיצות שבהם היה עוסק בכשפיו הוכרח יעקב לשהות משר עשרים שנה. ובנוסף להשראת הטומאה בזה המקום הוכרח עקב להטריד עצמו עם ענינים חומריים אשר גם הם היו יכולים לשמש כסיבה ווצדקת להעבירו מדעת קונו. ואעפ"כ התגבר על כל הקשיים ולא הסיח דעתו מדעת זונו עד שהיה ביכולתו להעיד על עצמו ולומר 'תרי"ג מצוות שמרתי'. ולמה אם כז יאה את עצמו כאחד אשר אינו ראוי עוד בדיז לחסדים?

התשובה לכך נרמז בתיבת '**במקלי**' שהאותיות 'קלי' שבו נקראים גם כז '**קל לי**'. בכר רמז יעקב שעוד בטרם ירד לבית לבז ידע מה מצפה לו באותה אחוזה. ועוד טרם בואו לכלל נסיון כבר סלל לעצמו את הדרך שעל ידו יהיה ביכולתו לעבור שלום את תקופת שהותו בזה המקום. הוא כבר ידע באיזה פיתויים ינסה היצר לשבש את דעתו כד<u>י לעורר רצונו לעבירה, ובאיזה מצבים של מצוקה יעמידהו</u>

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום ... (לכ-ד) - בענין מלחמת היצר

תורה הקדושה מספרת איך יעקב אבינו הכין א"ע למלחמה עם עשו הרשע. פרש"י (ט): "התקין עצמו לשלשה דברים לדורון, לתפלה ולמלחמה. לדורון - להלן בב): ותעבור המנחה על פניו. לתפלה - (י) אלהי אבי אברהם. למלחמה - והיה המחנה הנשאר לפליטה". עכ"ל, וצ"ב. מדוע האריר התורה הק' לבאר כל פרט ופרט שעשה יעקב אבינו לנצח המלחמה עם עשיו אחיו, הרי התורה בכל מילה בא ללמדנו לימודים פלאים. וע"ז גופא התורה הקדושה נקראת "תורה". מלשון "הוראה". ואיזה לימוד יש כאז מסיפור זה. הרי רוב בני אדם אינם אנשי חיל במלחמה שצריר לידע התחבולות איר לעשות מלחמה. ואיזה לימוד יש כאז הנוגע לכל אחד ואחד?

ונראה לומר, שיש כאן לימוד נפלא שנוגע לכל אחד ואחד, שהגם שאין כל אחד זישראל איש חיל ההולר ללחום במלחמה. מ"מ כל אחר מישראל עומר במלחמה דולה עם יצרו, שהיצר הרע משתדל בכל כוחו לנצח עליו שיכשל ולא יצליח בעובדת ושי"ת. והתורה מספרת האופז לנצח המלחמה. והיינו ע"י שלשה דברים. תפילה. הכנה מלחמה. ודורו. תפילה. הוא דבר שמובו מאליו. דאיתא בגמ' (קידושיו ל:): "יצרו של

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (56)

Question: I damaged someone's car in a way that I'm obligated to pay. I dutifully paid for my damages in full. The repairs took two days to complete and the victim had to rent a car for that time. Am I obligated to pay for those two days? Even if I'm not obligated to pay according to the basic *psak* of a *Beis Din*, am I obligated to pay b'dinei shamavim - according to the heavenly standards, like one who caused an indirect damage [grama]?

Answer: There are two concepts that must be applied here before answering this question (1).

- 1) Is a person obligated for the temporary damage of an item, meaning the loss of usage for the extra two days?
- 2) Must a person always pay b'dinei shamayim for every indirect damage that he caused, such as the rental in our case? **Temporary Damage.** The *Poskim* (2) disagree regarding if one damages another individual's animal in a way that it is unable to perform or do any work for a number of days. The first opinion

מאת הגאון מויד הדב בדוך הידטעלד טלוטיא, דאט כולל עטדת חיים בדוך, קליבלנד הייטט

is that since the animal will most likely heal soon it is not considered "damaged." We only say this when one assaults another person [chovel] and there is an independent obligation to pay for his missed work, but not with regard to an animal. The second opinion holds that there is still a small decrease in value for an item that cannot be used right now and at least that amount must be paid (3). It is logical that even the opinion who obligates the damager to pay, would exempt him in this case, since nowadays one who buys a car does not deduct from the sale price for two days of inactivity. Another reason to exempt him is because by the animal there is at least a two-day healing period which makes him "damaged" for two days. However, by the car it takes longer as the repair shop needs to find time in his schedule. This makes the "damage" more indirect. The **RMA** (4) rules like the first opinion that he doesn't have to pay and although the **Shach** is not so sure, he ends up agreeing that the damager is not obligated to pay. The answer to the first question is that you are not obligated to pay. To be Continued

מדף היומי – זבחים פ. בין הריחיים – תבלין

one applies, מתנה that also requires only 1 דם The *Mishna* states: If דם that requires 1 מתנה one applies "בל תוכוף" מתנה from this mixture onto the מזבח & it is sufficient. However, if בית that requires מתנ ארבע gets mixed with מתנ אליעזר, מתן א' holds we do a מתנ ארבע עובר בל תגרע says we do a מתנ א' says we do a מתנ א' R' Eliezer replies to R' Yehoshua that by doing only ארבע R' Yehoshua replies that by doing a רבני are permitted to be ממרים פ"ב ה"ט ו **רמב"ם**. The עובר בל תוסיף are permitted to be אסור a tis אסור. or sav a אסור. or sav a לתגרע & בל תנוסיף, how does ולצורד שעה). וואסור a ever apply to ב"ד. אסור? He clarifies: It is permissible for ב"ד to assur something that is מיג, if they say it's a סיג, If they would say this חומרא is חומרא is a דין דאוריירנא. that would be מוסיף. For example, the תורה means even תורה, בשר עוף means even מוסיף, that would be תורה. But they say אסור as a אסור to not be שובר the בשר גדי of דאורייתא. so this is permissible, אסור as a אסור מיניו המצות!, עיניו **ראב"ד** שהשיג עליו.

The מצות עשה only regarding שייך is בל תוסיף says, מצות עשה Wearing 2 pairs of ותנד] הינוך hold that תפילין at once or making 5 טוטפות in *tefillin*, or taking 2 מקיים at the same time. Also, one is not עובר בל תוסיף unless he has in mind he is being מקיים the to be מצרה. Or take his לולב after the הו after the מלהים מצות סוכה So. if one would sit in the סוכה after the מולה מלונה אווי איט מצות סוכה מצות סובה מצות סוב עובר בל so too, could he be מצוה בלא בכוונה a מקיים הוא הוא וויד ביל פרון מאירי אובר בל תוסיף, he is מצוה בלא בכוונה. The מקיים explains: even if one may be עובר בל . כוונה למצוה unless he has עובר בל תוסיף bas passed, one is not ימן המצוה unless he has תוסיף שלא בכוונה.

The אסור להניח תפיליו בחול המועד: savs a מגו אברהם disagrees). The מגו אברהם savs a מנו אברהם savs וא"ח ס' לאו מחבר he is מנחת since he is not המועד since he is not מובר בל תוסיף או הווסיף. rather he is putting them on מובר בל תוסיף so mavbe, בווכרי since he is not עובר בל תוסיף או המועד so mavbe. The מנחת אווסיף או המועד המועד אווסף אווסיף אווס , בל תוסיף explains: מצות דרבע: like מצות איני העולה, נטילת ידים ike מצות איני, מילת ידים are not בל תוסיף ob שייך. an existing מצוה דאורייתא Furthermore. not only do בנו have the מתיכו השא new ideas, we're מצוה דאורייתא to obev them or be עובר לא תסור.

explains: If one does a מצוה that is not מצוה i, i.e. if one was to break a stick every day & say it's a מצוה This is adding a מצוה to the מצוה to the adding a 5th parsha to בל תוסיף. Only when one adds to an existing *mitzvah*, like adding a 5th parsha to תפילץ is one *oiver* בל תוסיף. He brings בל הוסיף. הי שלמה או"ח תרס"ח] ה' שלמה קלוגר. He brings בל תוסיף. שלמה או"ח תרס"ח] ה' שלמה קלוגר. sukkah the day after Sukkos is an issur בל תוכיער and not use a case where one sleeps in the sukkah any time of the year? He concludes that one would get מלקות for sleeping in the sukkah even many days after Sukkos is over. מלקות disagrees. If one would sleep in a sukkah בכל השנה even with מינה למצוה, it is not a violation of בל תוסיף. Only on the day following Sukkos, that still has a שייכות ש to מצות סוכה שייכות. would one be oiver as he is extending the current מצוה.

The Alter of Marinover shlita (Ish Echod) would say:

כי אם ברכתני"י - After Yaakov fought with the angel and won, it said, 'Let me go.' Yaakov replied, 'Not unti you bentch me.' Why was it so important that it bentch Yaakov then? When a person loses a fight, he is usually degraded and embarrassed and we know that if a person is embarrassed and does not respond, his words have great power. Yaakov realized that now that he lost the fight, the Sar shel Esav may be embarrassed, thus, it is the perfect time to ask for a bracha.

A Wise Man would say: "Do not fear failure but rather fear not trying."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Cut Away ALL distractions between you and '7! We CAN! We MUST! Be M'Kabel too!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

מוסדש לעילוי נשמח

משפט המזיק ביתר ביאור (4) רמ"א חו"מ ש"ז

ייקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ... וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו (לו-ו)

The posuk tells us that Esav took his wives, his sons, his daughters and all "נפשות ביתו" - "the souls of his household." In contrast, when Yaakov Avinu went down to Egypt, it says, "מל הנפש הבאה ליעקב מצרימה", Rashi there comments that Esav's household is described as "souls" in the plural, because they worshipped many idols and deities. Yaakov's household, however, is described as "נפש" - "soul" in the singular, because they were united in serving the one Ribono shell Olam. The Chasam Sofer zt" wonders why we don't find idolators uniting around one idol and explains that even when nations worship the same avoda zara, each does so with their own divided will. Their opinions are separate, their hearts are displaced. However, serving Hashem unites Klal Yisroel "כאיש אחד בלב אחד" - "as one individual with one heart."

Jerusalem's Abu Tor neighborhood is usually a quiet place, perched on the hills with winding streets and a view of the Old City. But one morning, the peace was shattered. A Jewish jewelry store owner arrived to open his shop, only to find the door forced open, the showcases smashed, and every last piece of gold and jewelry gone. The burglars had worked with precision, leaving behind nothing but broken glass and despair. The police came quickly, surveyed the scene, and gave their grim assessment. "It's gone," they told the distraught owner. "The goods have already been moved. Most likely they were used to finance other crimes. By now, they've changed hands several times. There's no chance of recovery."

For the store owner, this was more than a financial disaster. His livelihood, his pride, his years of hard work had all vanished overnight in one fell swoop. He sat in his shop, shoulders slumped, staring at the empty cases. How could he face his family? How could he rebuild? Word of his plight spread, and R' Moshe Aharon Braverman zt''l, Rosh Yeshivah of Yeshivas Meah Shearim, heard about it. He knew the man needed more than police reports; he needed spiritual energy.

That day he came to the dazed man and offered to bring him to *Bnei Brak*, to seek encouragement and blessing from the Ponovezh Rosh Yeshivah, R' Elazar Menachem Mann Shach zt"l. The man did not object and allowed himself to be driven from Jerusalem to Bnei Brak, to the home of Rav Shach, the great Sage, to hear words of encouragement.

The store owner poured out his heart. "Rebbi, they say it's all gone. The police told me the jewels are already out of reach. There's no hope of ever getting them back." He burst into tears, his shoulders heaving uncontrollably.

Ray Shach listened quietly, allowing the man to vent, his eyes steady, his presence calm. Then he uttered one sentence: 'Reb Yid, you must not lose hope. It happens that thieves quarrel, and one informs on the other."

The words hung in the air. To the store owner, they sounded almost beyond belief. The police had been clear: the goods were gone, unrecoverable. He tried to explain. "But *Rebbi*, they said it's already left their possession. It's impossible."

Ray Shach did not argue with the man. He simply fell silent. His message had already been given. Nothing in this world is impossible. A Yid must never lose hope.

Days passed. The store owner tried to move on, though the weight of his loss pressed heavily upon him.

Then, unexpectedly, his phone rang. It was police headquarters. "Come immediately," they told him. Of course, he rushed over, not knowing what to expect. When he arrived, he was led into a room and there, laid out before him, was every piece of his stolen property. Gold chains, diamond rings, bracelets, watches - all of it. His fortune had been returned.

The investigator explained, "One of the robbers got into a quarrel with the others. In anger, he turned them in. That's how we found everything." The store owner was stunned. Indeed, nothing is impossible. Just as Rav Shach had said, thieves had quarreled, and one betrayed the others.

The next day, a notice appeared in a local Jewish newspaper. It was short, heartfelt, and powerful: "I want to offer my greatest thanks to the Creator of the World." Signed simply: Baal Hachanut - The store owner. (Adapted from Lulei Torascha Shashuay)

חזון עבדיה כה אמר ה' אלקים לאדום ... (עובדיה א-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN TO THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN

Though we see that many times throughout *Tanach*. prophecies were directed at foreign nations or their leaders, it still needs to be explained why specific prophets were tasked with specific prophecies. *Chazal* explain that Ovadia was instructed with the mission to foretell the destruction of Edom because he originally hailed from Edom although he converted to Judaism later on. Even though it seems sensible for Ovadia to predict his former nation's downfall, it also seems a little insensitive to his feelings. Thus, was that the only reason Ovadia was given that prophecy?

In this week's Haftorah, Ovadia HaNavi went to great Moshiach, Esav will attempt to infiltrate the inner circle of lengths detailing the utter destruction of the Edomite nation. Tzadikim. He will don tzitzis and sit next to his brother. Yaakov, to pass himself off as a righteous member of the Jewish nation, but *Hashem* will drag him away from there and take him to his rightful place in Gehinnom. Esay understood that he hailed from a place of *Kedusha* and yet he rejected it completely, which ultimately underscored his true intentions of "returning" to his roots.

Ovadia was tasked with detailing Edom's downfall because unlike his ancestor Esay, whose intention to return to purity was murky at best, Ovadia had truly wished to be a member of the Jewish Nation for the right reasons which made him The **Medrash Tanchuma** tells us that in the future time of the perfect person to expose and admonish his former nation.

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר ... (לג-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

After more than two decades at the hands of Lavan and Esav, Yaakov Avinu emerged not just unscathed, but "שלם" complete; elevated both b'ruchniusu v'gashmius. (See **Rashi**) It is said in the name of the heilige **Bnei Yissaschar** that the word "שלם" is an acronym for שלם. לשונם, מלבושם. Their Yiddish names, language, and mode of dress remained unchanged. The three areas in which Klal Yisroel remained steadfast and didn't alter themselves to mimic the ways of the govim. Presumably, the religious fortitude and conviction that the Jewish people displayed in *Mitzrayim* many years later was enabled and empowered by the *mesiras nefesh* and dedication that *Yaakov Avinu* demonstrated here.

Hence, for twenty-plus years, Yaakov remained in the home of Lavan and yet he was able to proudly say, "תרנ"ג מצות שמרתנ", didn't learn from the rasha's ways.

This is a lesson we all know. The devotion and adherence to the *mesorah* with which our forebears lived is what gives us the ability and motivation to perpetuate their legacies. I heard a question on this *Maamar Chazal*. How does the mere external fact of "לא שיעו את שמם..." show their true colors? Maybe outwardly they lived as Jews, unaffected by their surroundings, but privately the *Mitzriyim's* influence had a detrimental effect on them?

My Uncle Mendy, when asked this question responded as follows. The first letters of שמם, לשונם, מלבושם as we said, spell . Wow note the second (inner) letter of these three words. If we take the second letter of שמם, לשונם, מלבושם, lo and behold: they too spell שלם! This tells us that Klal Yisroel was תוכם כברם. Their outside matched their inside, and was testimony to their essence as יראים ושלמים. May we too merit to always follow in the ways of Yisroel Saba ignoring the outside influences.

משל למה הדבר דומה ויירא יעקב מאד ויצר לו ... (לב-ח)

מטל: A religious elderly woman arrived at the hospital awaiting a crucial health exam. Her nervousness coupled with her anxiety was palpable as she sat and worried. And it didn't go unnoticed by the people around her either. One cheerful jolly woman seated across from her opened the conversation.

"Hey Grandma, you look very nervous. What's the trouble?" The older lady confided, "I'm going to have a very serious test. It's difficult not to be anxious.'

Realizing she was talking to a Jewish person, the jolly woman said, "You're Jewish, aren't you? So, you are G-d's people - why don't you just rely on Him?!"

verse encouraging one to "Cast your burden on the Lord, will be ultimately good, even if the path is painful

and He will bear you; He shall never allow the righteous to falter." (Tehillim 55-23)

The cheerful woman, however, saw a flaw in her practice. "This is the problem, sweetie," she said to the older woman. "While it's true you throw your worries onto G-d each day, you take 'em back as the day progresses. You gotta throw your burdens and problems on G-d - and leave 'em by Him!" נמשל: Yaakov was tested time again and he stayed steadfast in his rock-solid trust in *Hashem*. **Rashi** explains, Yaakov was confronted with total annihilation, so what did he do? He prepared himself; he sent Esav presents and prepared for a possible war. Other than that, he turned to Hashem and prayed to Him for salvation. *Bitachon* is a state of mind. It is "Of course I rely on G-d," the elderly woman insisted. She the deep, peaceful certainty that after one has done everything explained that every single morning, she recites the sacred reasonably possible, the final outcome rests with *Hashem* and

וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו ... (לב-כו)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

After surviving his confrontation with the *Malach*, Yaakov asks the angel to reveal his name. According to *Chazal*, this Malach was the angel of Esay, also called "Samael". Yet, Pirkei D'Rebbi Eliezer writes that the angel claimed his name was Yisroel, sharing with Yaakov the very name he himself would soon receive. How can these two statements be reconciled? Furthermore, as a last resort in the struggle, Yaakov was attacked on his hip. Why specifically this part of the body?

R' Shimon Schwab zt" offers a penetrating insight that answers both questions. A lie can simply be a false statement, but a far more severe form of falsehood is taking something true and twisting it into a lie. R' Schwab brings several examples Christians translate the *Torah* but replace every reference to *Tziyon*, *Yerushalayim*, or *Yisroel* with their so-called savior. Others dismiss the *Torah* entirely and distort the ways of *Hashem*, yet still refer to themselves as "rabbis" and pray in buildings they call a Beis Haknesses, r"l. Many early Zionists were open heretics, yet they named the established state "Yisroel."

This inversion of truth is the epitome of falsehood. The name "Yisroel" represents a bond with the *Ribono Shel Olam*, a bond Esav never possessed, yet the *Malach* of Esav, the embodiment of *sheker*, dared to call himself "Yisroel." This is the idea behind the expression "chazer treif." A pig displays kosher signs, but remains entirely non-kosher. So too, Samael identified as something he entirely was not. With this, the teaching of *Pirkei D'Rebbi Eliezer* becomes clear. The *Malach* realized he could not defeat Yaakov himself, but he could wound his hip. The hip supports the body and by striking it Yaakov's support system was symbolically weakened. Yaakov is the pillar of *Emes*, but this blow subtly introduced a capacity for dishonesty within his descendants. When Yaakov left Lavan's home, Lavan kissed everyone except Yaakov. The Chofetz Chaim zt'l said, Lavan could not kiss Yaakov because Yaakov was "shpitz emes" but who knows what effect a kiss has! We must remember that the world stands on *Emes*, and our mission is to follow our father Yaakov by serving *Hashem* with integrity and without compromise.